ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: U.A. BONAVENTURA. IOHANNES GERSON. NARCISSUS HERZ DE BERCHING. IOHANNES KECK. PS. BERNARDUS CLARAEVALLENSIS. HUGO DE SANCTO VICTORE. GALLUS DE AULA REGIA. THOMAS A KEMPIS. HENRICUS DE BITTERFELD. LUMEN ANIMAE. SERMONES

15. Jh. Seite 198r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37149
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

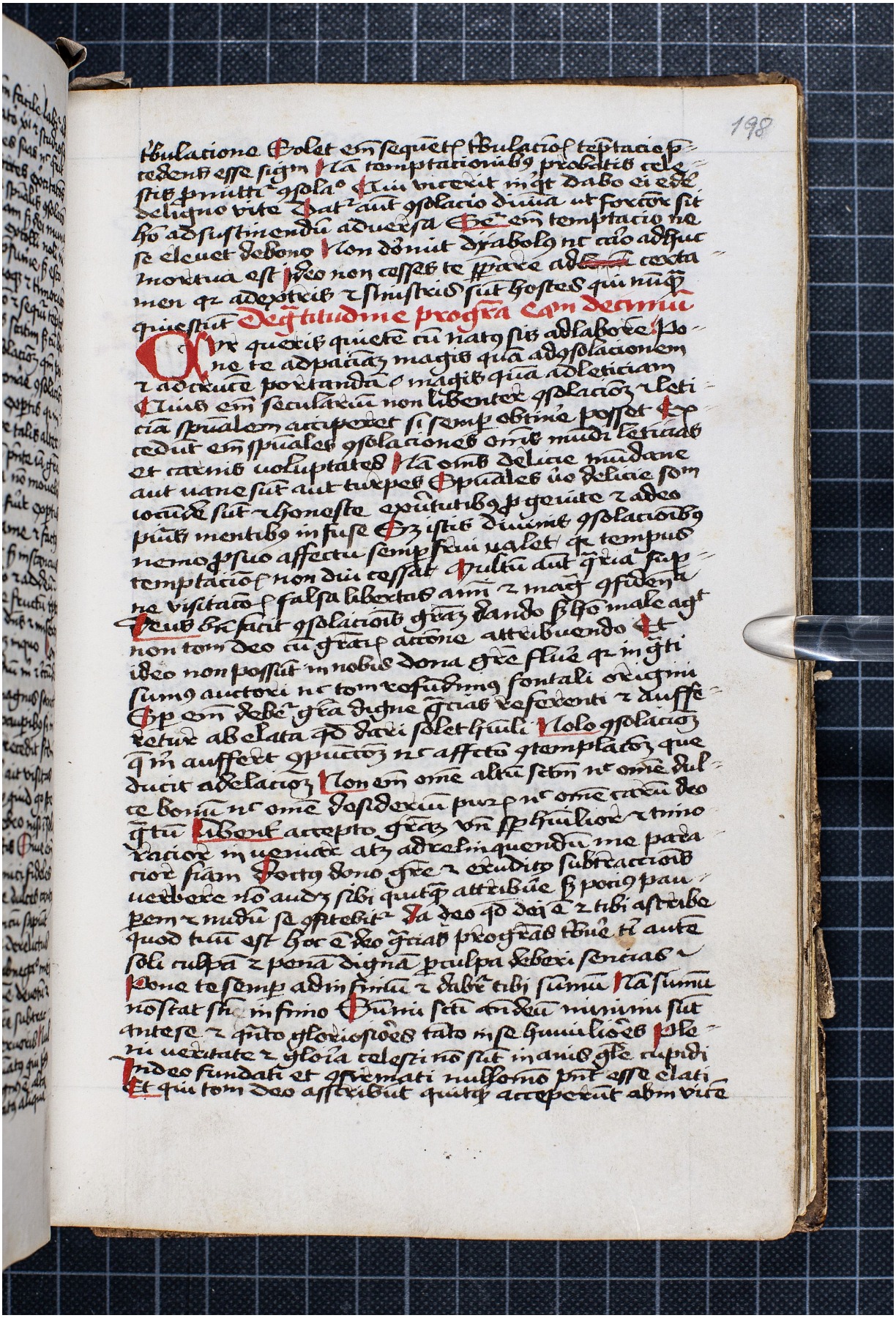

198

tribulacione Solet enim sequi tribulacio tentacio
redens esse signum Ita temptacionibus probatis cele
stis premitur consolacio Cum incerit magis dabo ei esse
de ligno vite Dat autem consolacio diuina ut fortior sit
homo ad sustinendum aduersa Ne enim temptacio ne
ho ad sustinendum aduersa Ne enim temptacio ne
se eleuet debemus Non dominus diabolus nec eius adiut
ores eleuet debemus Non dominus diabolus nec eius adiut
mortua est Ideo non cesses te parare adhuc certa
men qz adeo tristis sunt hostes qui nunq
quiescunt

De tribulacione prosperitatis cum decimo

Ne quaeris quiete cui natus es ad laborem Po
ne te ad pacem magis quia ad consolacionem
et ad certamen portandum magis quia ad leticiam
Illius enim secularem non libenter consolacio et leti
cia spiritalem acciperet si semper obtinere posset Ne
redunt enim spiritales consolaciones omnes mundi letitias
et carnis voluptates Ita omnes deliciae mundane
aut vane sunt aut turpes Spiritales ac deliciae sem
per honeste et honeste exercitibus prestante et adeo
pium mentibus infuse Ex istis diuinis consolacionibus
nemo pro suo affectu semper frui valet qz tempus
temptacionis non diu cessat Multum autem gracia sup
ne visitacionis falsa libertas animi et magis offuscat
Deus hic facit consolacionis gracias dando filio male agit
non tam deo cui gracias actione attribuendo Et
ideo non possunt in nobis dona gracie fluere qz in gti
sumus auctori nec tam refundimus fontali origini
Ipse enim debet gracia dignae gracias referenti et dum
retur ablata pro dari solet humili Nolo consolacionis
qm auferet quicquid nec affecto temptacionis que
ducit ad lacrimas Non enim omne altum sentio nec omne dul
ce bonum nec omne desiderium puri nec omne certum deo
gratum Libenter accepto gracias vni superiori et mino
racione in ueniam alta adrelinquendum me para
cior sum Porro dono gracie et erudito subtracciones
uerbere nos audis sibi quicquid attribuis pro nihil pau
pem et mundum se ostendit Da deo quod dei et tibi attribue
quod tuum est hoc e deo gracias prosperas tenere tu autem
soli culpa et pena digna pro culpa deberis sentias et
pone te semper ad minimum et dabit tibi summum Ita summum
nostat sic in fimo Humiliemur sed ad ipsum minimum sint
intese et quito gloriosiores tanto in se humiliores Ple
ni ueritate et gloria celestium sint in animis gle cupidi
Ideo fundati et firmati nullomodo possunt esse elati
Et qui tam deo attribuit quicquid acceperunt ab vice